

083 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

De Kaarkbuurt (vervolg)

Laet ik nou toch weer van m'n apperepo af zijn! 't Gong dus over de Kaarkbuurt. Ure hebbe me daer gestaon. Dekknecht en zuigbaos, koksie en massinist. En maor praote over baggere en naer de lucht kijke. We hebbe daer staon te klassinere over Chinao, en Egypte, over Aofrikao en Ierland.

En as t'r is êëntjie nae 'n jaertie of vier weer naer 't dijksie vrom kwam, gong die 's aeves naer de Kaarkbuurt. Je kwam dan inpesant te wete hoe 't mit je broer gong, omdat ze ommers op 't zellefde meulentjie bivakeerde.

'k Wou d'r nou mor mee zegge: "'n Mens het z'n punte van saomekomst nôôdig". De Batteviere zoche 'n dikke bôôm uit en daer omhene zatte ze te klaoverjasse of te petoete. Zatte over Wodam te debattere of over de zuurkôôl die deur 't wijf slecht ingemaakt was. Een mens het dat nôôdig: 't houdt 't durp bij mekaor. D'r mot een band zijn in een durp. We weune nie in de stad!

Steeje zijn woestijne geworde. Dà 's niks voor ons. Wij wille gêên vreemdelinge voor mekaor zijn. De grôôsighaaid en de kaole kak het de mense al genogt uit mekaor gejooge. Laete me nou verstandig zijn en de leste durpse gewoontes in ere houwe. Laet de pliesie beseffe, dat wij nog niet êênderand zijn as de Battevier.

Wij hebbe ok 'n dikke bôôm of zôiets nôôdig om mekaor zô gaondeweg 's te treffe en een potjie te liege oer de kroegchies van Honkong of Cassaoblankao. Slierecht mag gêên woestijn worde, waer 'n mens in de spiegelruit van 'n winkel de eerste bekende tegekamt: "z'n aage lêêlijke faosie". As we weer in onze ouwe doen zijn, hoop ik dat we van de pliesie daer weer staon magge en zonder de pineut te worde en 'n bon an je broek te krijge.

Dà 's gêên waark. 'n Durp mot 'n durp blijve. Wij Batteviere hebbe 'n bôôm nôôdig, 'n Kaarkbuurt of 'n brugleuning. Aanders schrijve we 'n rekest naer 't Haogchie, asdat de demekraosie in de Kaarkbuurt de klos is geworde van dat mederne gedoe. Dat hoor in de steeje thuis en nie aan d'n brijdijk. Mor ik denk, dat de pliesie deur dut stuksie al in d'r schulp gekrope is. Hopende, asdat ze d'r goeje notao van zelle neme.

Tot zôver 't verhaol uit 't kranteknipse, waerbij me vorige keer gevraeg hebbe, wie d'r wat van wis. We doche dat er toch ievers wel 'n Sliedrechter zou zijn, die d'r wat over kon vertelle. Die is t'r meschie ok wel, mor we hebbe nog niks van hum of heur gehoord. Die d'r wat van weet kan belle!